

۲۰۱۸/۰۳/۰۷

داکتر راضیه هوتکی

به مناسبت روز جهانی زن فاجعه خونین، دلیل انتخاب هشتم مارچ

از آغاز مبارزات سایه ستم بر زنان:

نیروی آفرینش، زن را از نگاه هوش با عذوفت و از لحاظ فزیک ظریف و از جنبه رسالت آفریدگار خلق کرده است، که زیر تأثیر این ارزش های خود، برده بار، با گذشت و صبور است. با وجود این که آبنار تن او، وسیله بقا و تداوم جامعه بشری می گردد، مورد انواع ستم قرار دارد. تحمل و صبر هم ظرفیت و اندازه بی دارد. هرگاه از حد بگذرد، لبزیر می شود. خروش ابراز نارضایتی و مقاومت در برابر اجحاف آغاز می گردد. مسلم است، عکس العمل در مقابل بیداد از جایی سر می کشد، که لبه تیز تیغ ظلم از گوشت عبور کند و به استخوان رسیده باشد.

در طول تاریخ روزهای فراموش ناشدنی وجود دارد که به دلیل اهمیت حیاتی ای که دارد آنرا گرامی می داریم. هشتم مارچ یکی از روزهای مهم برای بسیاری از زنان در سراسر جهان بوده و هست، طوری که همه ساله برای زنده نگهداشتن و ارج نهادن فعالان جنبش زنان که برای برابری و آزادی تلاش کرده اند و از کسانی که در این راه کوشیده اند، قدردانی شود. يك و نیم قرن قبل شرایط کار برای زنان خیلی دشوار بود. زن ها در یک روز ۱۴ ساعت کار می کردند. زنان حامله از کار رانده می شدند، حقوق و معاشات آن ها نسبت به مردان و حقوق زنان ضعیف الجثه و مهاجر نسبت به سایر زنان کمتر بود. زنان نسبت به مردان زودتر به تقاعد سوق داده می شدند، حق مرخصی

نداشتند. کاهش ساعات کار روزانه، تأمین حقوق تقاعد، اجرای رخصتی های سالانه، بیمه صحی، مزد متناسب با کار، شعارهای آن وقت بود که در صدر اهداف جنبش زنان قرار داشت.

در ابتدا ایالات متحده آمریکا که شورش زنان ازین کشور آغاز شد به تاریخ ۸ مارچ سال ۱۸۵۷ زنان کارگر فابریکات نساجی شهر شیکاگو، در اعتراض به شرایط غیر انسانی و نامناسب کار به خیابانها ریختند. در جواب، پلیس به حمایت از کارفرمایان، آنان را سر کوب نمودند. از آغاز مبارزات سایه ستم بر زنان نه تنها در مبارزه به مقابل ناروایی های مردان زن ستیز و انسان ستیز ایستاده اند زیرا همیشه نام از زن هست و کام از زن ستیزان.

در هشتم مارچ، اعتصابات دادخواهی زنان فابریکه های نساجی شهر نیویارک در هم کوبیده و به خاک و خون کشانیده شد. ۱۲۹ تن کارگر آنات که برای افزایش معاش، کاهش ساعات کار و بهبود شرایط زندگی، شعار بر لب و جان بر کف، اعتصاب کرده بودند، در شعله های آتش فابریکه ایکه حریق شد، سوختند و خاکستر شدند. که این فاجعه خونین، دلیل انتخاب هشتم مارچ بحیث روز جهانی زنان شد. در سال ۱۹۱۰، دومین کنفرانس کارگران آنات به رهبری خانم «کلارا زتگین» آلمانی در کونپنهاگن دایر شد و به مسأله تعیین "روز همبستگی زنان" پرداخت.

در این کنفرانس صد زن از هفده کشور شرکت نموده بودند. «کلارا زتگین» در رابطه حقوق، فقر و استثمار زنان، صحبت نمود. در ۱۹ مارچ ۱۹۱۱ برای اولین بار، از روز بین المللی زن در دنمارک، آلمان، اطریش، سوئیس و ایالات متحده آمریکا تجلیل به عمل آمد که در آن میلیون ها زن شرکت ورزیدند.

زنان با درد و با درک سر زمین تأریخی ام!

قبل از آن که کارد به استخوان رسد و آب تا گلو، به خود بیابید از این حالت غفلت و آرامش قبل از توفان با اقدامات جدی و عملی در راه تشکل صفوف مستحکمر و آهنین تر خود و شعارهای (حق با مبارزه گرفته می شود، حق را باید گرفت، حق داده نمی شود)، و درد آن عده از زنان میهن را که همه روزه مورد انواع بی عدالتی در جامعه و خانواده قرار می گیرد. و راه های حلی غیر از خود کشی و خود سوزی و برای این عده و دیگر قربانیان به طور انسانی جست و جو نماییم.

دین مقدس اسلام برخلاف سایر تمدن ها و جوامع گذشته و موجود، زن را به عنوان زیربنای تربیتی جامعه به بسی حقوق مدنی و اجتماعی، کرامت و شرافت انسانی افتخار بخشیده است.

هشتم مارچ، روز جشن، شادی، شادباش و تقدیم تحایف نیست، بل، روز بزرگداشت و همبستگی رزم جویانه زنان زحمتکش جهان است. روز تجدید تعهد و پیمان باهمی برای جلوگیری از تکرار اشک، خاکستر، آتش، خون و فاجعه، روز مبارزه زنان محروم و محکوم. اما افسوس که محتوای هشتم مارچ را با اهدای تحایف و مکافات تحریف کرده و زنان را با تحایف و تیریکات، خوش و خاموش می سازند.

مستحکم باد روز همبستگی زنان

رئیس شورای زنان افغان و عضو هیأت رهبری فدراسیون روسیه و عضو هیأت اجرائیه شورای هماهنگی زنان افغان در اروپا